Ако Грци не пристану да продају својих 20 одсто у Телекому Србија, могло би се десити да тендер за продају националног оператера пропадне, овако тренутну ситуацију види одлично обавештен саговорник НИН-а. Наиме, сада је потпуно јасно да ће држава продавати већински пакет акција, а интересовање других купаца биће мање докле год је у Телекому преко Отеа присутан и Дојче телеком, са огромним акционарским правима. Уговор, крајње неповољан за нашу страну, Грцима даје управљачка права несразмерна проценту власништва, па са петином акција имају право вета на сваку одлуку, што одвраћа све заинтересоване.

Управо зато је на састанку представника Владе Србије, менаџмента Телекома и приватизационог саветника, Сити групе, одржаном у понедељак, договорено да Влада упути званично писмо Отеу са питањем да ли су заинтересовани да продају свој удео. У претходним, неформалним разговорима, Грци су, због својих финансијских проблема, изразили такву спремност, али је питање хоће ли успети да се одупру притисцима Дојче телекома (има 30 одсто плус једну акцију у Отеу) да то не чине. Нервозу немачког оператера осећамо и ми и Грци; српска страна је под притиском да им прода Телеком по цени коју су спремни да плате, а Грци да не продају свој удео увезано са нама. Усмени разговори вођени са Грцима ишли су у смеру заједничке продаје, али не истовремено већ у две етапе, јер би стављање на тржиште чак 70 одсто акција Телекома било велики финансијски напор и за озбиљне играче на тржишту. Најпре би Србија продала својих 50 одсто, а након годину или две (то тек треба да се договори) и Оте својих 20 одсто истом купцу. Процена приватизационог саветника је да би тек у том случају неко од великих играча „загризао“ за Телеком и покушао да направи продор. Као озбиљно заинтересоване, ипак, углавном се јављају компаније са Истока, попут Турк телекома, Ожера из Дубаија и египатског Ораскома, за које је неизвесно да ли су политички пожељне због противљења Милорада Додика (заједно са Телекомом продаје се и Телеком Српска). НИН-ов саговорник тврди да ће се по тендерским условима видети да ли су елиминисани неевропски купци, рецимо одредбом да се тражи искуство у пословању на тржишту Западне Европе, баш као што се по већем проценту за који се Влада одлучила види да није дошло до договора са Немцима. Ако Немци неће учестовати, а неевропски купци ће, како се очекује, бити елиминисани, за кога се тендер уопште и прави?

У том случају могућ је и неуспех тендера, а тада се пред Владом отварају две могућности

- директни преговори са ДТ-ом или одустајање од продаје, уз тврдњу да породично сребро не може да се продаје испод цене.

А шта је везано за цену саветник стварно рекао Влади? Осим предлога да продаје 50, а не 40 одсто, како је Влада раније планирала, Сити група је направила и прелиминарну процену вредности компаније у висини од 2,6 до 3, 2 милијарде евра. Из Владе је у медије одмах процурила горња граница као процењена вредност, па се за 50 одсто очекује 1,6 милијарди или 100 евра по акцији. Згодно округла цифра и за бесплатне акције.

Прелиминарна процена ипак иде на нову проверу, јер је саветник проценио да су реални резултати Телекома нешто нижи од предвиђених бизнис планом. Због тога у наредним недељама Сити група и Телеком треба да направе нови бизнис план компаније до 2015. године. Времена готово да нема јер је намера Владе да се тендер за продају распише већ у другој половини септембра.

Несугласице између саветника и Владе постоје и око модела тендера. Док је из Сити групе стигао савет да се тендер одвија у две фазе - прво скупљањем необавезујућих понуда, а онда у другом кругу позивом да се дају и обавезујуће, потпредседник Владе Млађан Динкић инсистирао је управо на ономе што је приватизациони саветник желео да избегне - одређивање почетне минималне цене и одмах прикупљање обавезујућих понуда. У Сити групи процењују да су тако далеко веће шансе да ниједна понуда не стигне.

Док се чека званичан одговор Грка на понуду Владе о заједничкој продаји, истовремено с грчким партнерима траје „битка“ и око измене акционарског уговора, неопходне пре тендера због поделе бесплатних акција. У Влади је постојала жеља да се том приликом умањи део огромних права грчког сувласника, али се Грци грчевито боре да свако од њих и задрже.

Чини се да је кључ за продају Телекома у грчким рукама, било тако што ће пристати да им се умање акционарска права, чиме би компанија постала атрактивнија другим купцима, било њиховим обавезивањем на продају удела у року од годину или две дана. Сама чињеница да судбина српског оператера зависи од неког другог, не говори у прилог повољног исхода по нас.

(НИН)